

[Valdemar Thomsen.]

at hans Tale ikke drejede sig om de foreliggende Forslag, men netop var et Overfald paa Renteforeningerne og paa J. A. K. og paa Kreditforeningernes Vurderinger. Det var et Overfald paa disse Foreninger, der i Modsætning til det ærede Medlem og hans Parti har gjort en alvorlig Indsats for at komme ned paa et lavere Rentniveau. Selv om det ærede Medlem nu ikke synes om de Bestræbelser, burde han holde sig for god til at tale nedsettende om det Arbejde, der er udført, og han vil af Fortrykket se, at det har han gjort. Hvad angaar Kreditforeningerne, vil det ærede Medlem se, at han virkelig talte om Usikkerhed og om de lave Kurser, der var Bevis paa, at der blev regnet med Usikkerhed. Nu forstaaer jeg, at han har fortrudt sine Udtalelser, men saa kunde han jo lige saa godt indrømme det.

Den højtærede Indenrigsminister taler i Forbindelse med mit Partis Forslag om Rentesaenkning om økonomisk og politisk Uansvarlighed. Mon ikke der var større Grund til at anvende denne Betegnelse paa det Eksperiment, som Indenrigsministeren indlod sig paa i Fjor ved at sætte saa uhyre store Midler ind uden at naa virkelig positive Resultater! Hvis Kapitalen saa, at nu blev der sat ind med saa store Midler, at en Konvertering virkelig kunne gennemføres, vilde den forstaa, at der laa Alvor bagved, og saa var der heller ikke den Risiko for Statskassen ved virkelig at sætte ind med de store Beløb. Efter min Mening vil der ikke, som jeg udtalte her for nogle faa Dage siden, blive Brug for saa overvældende store Beløb, naar man først er klar over, at nu skal der konverteres. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at Staten vilde komme til at ligge inde med for 600—700 Mill. Kr. i Kasseobligationer. Tror Ministeren virkelig, at de Obligations-ejere, som faar kontante Penge udbetalt, putter 600—700 Mill. Kr. i Strømpeskaffet? Nej, der er kun eet Sted at gaa hen, med Pengene, forudsat naturligvis at der er Vilje til at gennemføre Rentesaenkningen, og det er til de nye lavtforrentede Obligationer.

Det glædede mig, at Indenrigsministeren ikke kritiserede de Principper, som vort Forslag er bygget paa. Det er nemlig

de Principper, som tidligere er godkendt af samtlige Partier i denne Sal, baade hvad angaar Krisefond, og hvad angaar den Tvangskurs, som vi forudsætter skulde være Grundlag for Konverteringen. Men jeg maa over for den højtærede Indenrigsminister sige, at Formen for os aldeles ikke er det afgørende. Det, der er det afgørende for os, er, at vi kommer Vejen ud, at vi virkelig kommer ned paa et lavere Rentniveau. I den Henseende maa jeg maaske minde Ministeren om, at han paa et Møde i Skive for ganske kort Tid siden, hvis man ellers kan tro „Skive Folkeblad“ — og jeg haaber, Ministeren vil indrømme, at det kan man —, rejste det Spørgsmaal: Er det rigtigt, at Renten udelukkende retter sig efter Tilbud og Efterspørgsel? Ministeren gav selv Svaret, idet han sagde: Nej, det er i hvert Fald ikke rigtigt nu, da Laanemarkedet er lukket. Saa længe der ikke er fri Kapitaludveksling mellem Landene, er det muligt at øve Indflydelse paa Rentens Højde; Regeringen maa have Herredømmet over Rentefoden. Saaledes har Ministeren udtalt sig, og det skulde i høj Grad glæde mig, om Ministeren vilde være saa venlig at sige os, paa hvilken Maade det da er muligt at øve Indflydelse paa Rentens Højde, og hvordan Regeringen kan faa Herredømmet over Rentefoden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det er ganske vist Ministeren, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har spurgt, men jeg maa maaske have Lov til kortelig at give den Besvarelse af det ærede Medlems Spørgsmaal, at en Regering er ganske ude af Stand til at bevare Herredømmet over Rentefoden, fuldkommen ude af Stand dertil, og det er Udtryk for en fuldkommen økonomisk Uvidenhed, naar man virkelig kan nære den Opfattelse. Det ærede Medlem kunde lige saa godt give sig til at hævde, at Regeringen skulde have Herredømmet over Kreaturpriserne og over, hvad Kaffe maatte koste her i Landet. Hvorledes skulde det i det hele taget kunne lade sig gøre? Rentefoden retter sig efter Tilbud og Efterspørgsel som al anden Pris, og paa den kan en Regering kun momentant, gennem